Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26261
Copyright: Admont, Benediktinerstift

ut ñ expauescerent dicēs ei. Fortiamino esto ne timeas
gladiū diaboli. ecce modo appinquat corona nra.
Erat aū turba inestimabilis q̄nq̄ginta milia uiroꝝ
exceptis paruulis et mulieribus quoꝝ numerus ñ esti
mabat. Tunc diocletianus scō uero dixit. Vbi te ūdes.
Ille aū eleuans oculos aspiciebat in celū. Impr
terū dixit. Vbi te uides. Sēs uero dixit. Ideo me in
amphiteatro ee si quid facturus es fac celeri. Tunc
diocletianus dixit. Consule aiē tuē et sacrifica diis mag
nis. Sēs uero dixit. Nūquā bene t sit lupe rapax decep
tor animarū. miror frontē tuā. nā si canis dr exi
foras erubescit et ecce tu ū ñ erubescis. Tunc diocle
tianus iussit ministris suis libanū pparare. ⁊ plibū
et resinā et picē in eo solui. Et fecerūt ministri sic
dixerat eis. Impr dixit. Ecce modo uideo si ds eorū potē
eos eripe de manib; meis. Sēs uero signaculo facto
iactatus ē in medio olle. Feruebat aū sic mare.
Angls aū diu existente feruore olle. Et stans beatis
simus uero in medio. ymnū dicebat. Qui liberasti
filios israel de ira egypti ⁊ de manu seruitutis per
moysen ⁊ aaron seruos tuos. fac nobiscū miam
tuā secdm nom tuū. Et respondit sēs uero ⁊ dixit.
Quid ē diocletiane. Vbi est munē tuē. Grās ago t
qa fecisti nobis lauacrū ultimā et sabanā pparares.
Et unusquisq pplis clamabat dicēs. Nos tanta mirabilia
nūquā uidimus. Vere magn ē deus hui infantis.